

2. hrvatski kongres psihosomatske medicine i psihoterapije

s međunarodnim sudjelovanjem

„ZAJEDNO U RATU – ZAJEDNO U ZDRAVLJU“

19. - 21. rujna 2019. • Karlovac, Hrvatska

ZAGREBAČKI INSTITUT ZA KULTURU ZDRAVLJA
ZAGREB'S INSTITUTE FOR THE CULTURE OF HEALTH

KONAČNI PROGRAM I KNJIGA SAŽETAKA

www.psихосоматика2019.com

PRISUTNOST TJELESNIH SENZACIJA KOD OSOBA S POSTTRAUMATSKIM STRESNIM POREMEĆAJEM

GALETIĆ ŽAGAR I¹, Hrvat L^{1,2}, Španić I^{1,3}, Salopek I^{1,2}

¹*Integrativni centar mentalnog zdravlja, Karlovac, Hrvatska*

²*Opća bolnica Karlovac, Karlovac, Hrvatska*

³*Klinika za psihijatriju Vrapče, Zagreb, Hrvatska*

inesgaletic@gmail.com

Ključne riječi: posttraumatski stresni poremećaj, tjelesne senzacije, ratni veterani, tretman, somatizacija

Posttraumatski stresni poremećaj prolongirana je reakcija na intenzivnu stresogenu situaciju. Karakteriziraju ga tri skupine smetnji u vidu ponovnog proživljavanja traumatskog događaja, izbjegavanja podražaja povezanih s događajem ili otupljivanje reaktivnosti te pojačane pobuđenosti. U novoj, DSM V klasifikaciji uvedena je i dodatna skupina simptoma: negativne kognitivne promjene i promjene raspoloženja. Kod osoba s posttraumatskim stresnim poremećajem česte su pritužbe na tjelesnu bol i somatske senzacije.

Kako bismo ispitali postoji li razlika u doživljavanju tjelesnih senzacija između osoba s posttraumatskim stresnim poremećajem i onih koje ga nemaju, ispitano je ukupno 86 osoba muškog spola, pri čemu su 43 ispitanika bile dio kliničke skupine, odnosno ratni veterani Domovinskog rata s posttraumatskim stresnim poremećajem te 43 ispitanika koje su bile dio, njima odgovarajuće, kontrolne skupine. Pomoću Bolničke skale anksioznosti i depresivnosti (Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS); Zigmond i Snaith, 1983) analizirana je razlika između navedenih grupa na jednoj njenoj čestici koja se odnosi na tjelesne senzacije.

Rezultati ukazuju da osobe s posttraumatskim stresnim poremećajem značajno više doživljavaju ispitane tjelesne senzacije u odnosu na kontrolnu skupinu.

Zaključno, implikacija istraživanja može predstavljati korist u svakodnevnom kliničkom terapijskom radu, pri čemu je važan sustavan pristup oboljelima, ne izostavljajući somatske tegobe kao dio psihičkog poremećaja.